

האב. "זה לא אנתנו..." אמר אחד מהם. שוטר אחר אמר כי בבית-החולים הי' לל יפה בחדרה, לשם הובא הבן. מסרו אחרי בדיקה ראשונית כי ציון מת מר התקרילב. האב סרב להאמין. ביקש מה שוטרים כי יקחו אותו למקום שם מת בנו. קצין המיטרה שהיה עם השוטרים הבי טיה לו להביא אותו לשם למחרת היום. למחרת הובא אליהו אדרי לתחנת הי מיטרה בחדרה. לקחו אותו עד לשער הי ברזל של תא המעצר בתוכו מת בנו. "נישקתי את דלת הברזל" סיפר אליהו, "ובכיתי... ואז נפתח החלון הקטן של

ונחנק בתאי- המעצר במגבת

הדלת. אחד העצורים שהיו בתוך התא ביי קש ממני סיגריה. אני אבא של ציון' אמרתי לו, איך מת בני? הוא אמר לי: הבן שלך לא מת... הוא נרצח... זה שרצה אותו נמצא פה בתוכו, בפנים הי תא..."

"קצין המיטרה שעמד לידי תפס את ראשו. קצין אחר צעק עליו: מדוע הבאתם את האבא לכאן?" "יותר אין אליהו אדרי מסוגל לספר. הוא רק ממרר בכבי: "הלך הילד... הם רצחו אותו... רצחו את הילד שלי..." אחד ממכריו של האב, אלי אפללו, נסע

המיישטרה

האב אליהו אדרי, פועל בניין העובד כבזלון, אב לחמישה ילדים שציון היה הבכור שבהם. הוא גילה כי בנו נרצח רק במקרה, כאשר תבע מהמיטרה לקחתו למקום המוות של בנו, שם גילה לו עציר כי בנו נרצח בתא על-ידי עצירים.

לפי החוק הפלילי לא ניתן אפילו להעמיד לדין קטין על ביצוע עבירות מסוג זה. (המשך בעמוד 22)

גיל צעיר, עוד בכיתות הנמוכות של בית הספר העממי, הסתבך עם החוק. הוא נחשד בביצוע פריצות וגניבות. כשהיה בכיתה ד' נשלח לראשונה על פי צו של בית-משפט לנוער למוסד לנערים חוסים. בי מיצפהיים.

מעצר

מוזר

יה זה סוף הדרך שלו. הוא לא חזר יותר לבית-הספר. תחילה הועמד תחת פיקוח קצין מיבחן. כשקצין המיבחן נכשל, הילד ביצע עבירות נוספות הוא נשלח על-ידי בית-המישטרה למוסד לנערים צעירים.

גם בתקופות שבילה בבית לא היו מפי סיקים להטרידו. סיפרה האם: "כל פעם שהיתה מתגלה פריצה בעפולה, היתה הי מיטרה באה לבית שלנו ועוצרת אותו. הייתי שואלת אותם: למה אתם עוצרים אותו? הוא עשה משהו? והם היו עונים לי: הוא חשוד. הוא רק חשוד..." תחילה הוא הואשם בגניבת צעצועים וממתקים. אחר-כך כבר האשימו אותו בגניבת תפצים רבי-ערך. פעם ראתה אמו כי הביא הביתה שרשרת זהב. סיפר כי מצא אותה. האם שלחה אותו לתחנת-המיטרה והוא החזיר את שרשרת הזהב כמציאה שמצא ברחוב.

עד שנשלח למוסד לנערים נווה-חורש. הוא נמצא בתקופת המשבר של גיל הי התבגרות. כל פסיכולוג מתחיל יודע כי בתקופה זו עובר כל נער תקופה של חר מוסכסואליות. זהו חלק משלבי ההתפתחות של האישיות, שמשחררים ממנו בתקופה מאוחרת יותר. זהו שלב טבעי וגורמאלי ואין בו כל סטיה מינית.

אולם במוסד של מישרד-הסעד שנועד להגן על הנער, לחנכו ולתקנו, לא הבינו כנראה עובדי יסודית זו. כאשר התלונן אחד הנערים במוסד כי ציון ביצע מעי שה מגונה בגופו, הוזמנה המיטרה. ציון נעצר לחקירה.

עצם המעצר הוא מוזר ביותר. לא היה מדובר כאן במבוגר שביצע מעשה מגונה בגופו של קטין. לא היה מדובר כאן בבי פשע. אילו היתה המיטרה מזומנת לעצור כל נער שביצע מעשה מגונה בגופו של חברו, היו בתי המעצר גדושים בנערים, ולא דווקא עבריינים או נערים חוסים.

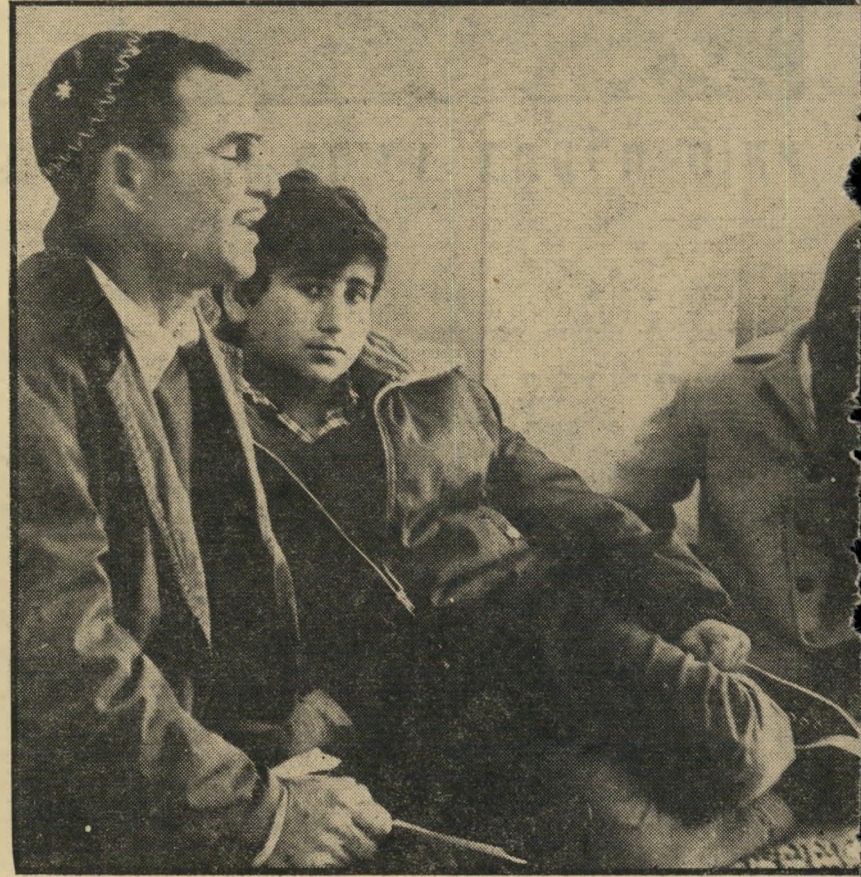
עמו למכון לרפואה מישפטית באבר-כביר, לראות את גופת הבן. סיפר אפללו: "ראיי תי את הגופה. על צוואר הילד היו סימנים של חניקה. ראיתי גם את המגבת שבה חנק אחד העצורים את הילד בתא המעצר."

ציון אדרי עלה עם הוריו ממרוי קו בשנת 1962. כשהיה עוד תינוק. בי ארץ נולדו לו עוד אח ושלוש אחיות. בי

יניו של אליהו אדרי חשכו. "מה פתאום? זעק. לא נכון! על מה אתם מדברים?"

שוטרים סיפרו לו מה אירע. ציון נלקח לתא צר במיטרת חדרה. למחרת היום נמצא מת המעצר. אליהו סירב להאמין: "זה שקר! זה נכון!... בני לא היה חולה! איך מתי? אף פעם היה חולה! אתם רצחתם את בני!"

שוטרים עמדו חפויי ראש מול כאבו של

עכבה הן משום שהיה שפוט למוסד לעבריינים צעירים והן משום שלפי מינהג יהודי מרוקו, אין חובה לקיים את חגיגת הבר-מיצווה דווקא ביום ההולדת ה-13 של הנער. בדרך כלל ניתן לחגוג את הבר מיצווה במשך כל שנת החיים ה-13. הוריו של ציון דחו את החגיגה.

וב לחגוג את חגיגת מיצווה של ציון. ציון למיצוות התי

המוזכרת

אחת מתמונות ה" ילדות של ציון אדרי, בה הוא נראה במכונת-צעצוע עם אביו, אליהו אדרי. לאחרונה שהה ציון במוסד לעבריינים-צעירים נווה-חורש, שם נעצר על-ידי המיטרה כחשוד בביצוע מעשה-מגונה בגופו של תלמיד אחר במוסד.